

Könyveim

Tolnay Ottó

*Egy nap azzal állítottam Lola elébe
— Gyere el hozzám, mutatok valamit*

Lola félénken mosolygott

*Olyan régóta vártam ezeket a perceket
Mennyit álmodoztam hideg ágamban
Már szinte láttam ahogy megilletődve
Átlépi kis szobám küszöbét*

És tegnap eljött

És én

Megmutattam neki könyveim

— nem gondolná az ember

hogy ennyi könyv befér

egy kicsi diákszobába

volt már vagy 3000 könyvem —

Lolát olyan jóízű nevetés fogta el

Hogy csak úgy csorogtak a könnyei

A kis indián

Tolnay Ottó

*Ici-pici éles fogai vannak Enikőnek
Falatkát szelt ajkamból
Mintha a parkban padunk előtt a betonról
Ugrott volna föl az az apró indián
És tomahawkjával vágott volna ajkamba
Tomahawkjával amit még nappal ásott ki
Amikor sárga krétával
Megrájtotta az a kisfiú*

